

Arrest

nr. 156 080 van 4 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 augustus 2015 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. SOUDANT en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (M.B.M.A.), verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U verklaart 27 jaar oud te zijn en u werd geboren in La Libertad in El Salvador. Buiten een verblijf van 5 jaar rond het jaar 2000 in de hoofdstad San Salvador, woonde u steeds op hetzelfde adres in de wijk Huizucar in La Libertad. U bent

niet gehuwd, maar u heeft wel een dochtertje (E.M.H.T.) (OV nr. 7.517.071) die hier bij u in België verblijft. Uw moeder (Y.) verblijft reeds sinds 2007 in België. Zij is naar hier gekomen omwille van economische redenen, samen met de mensen voor wie zij werkte en werd intussen geregulariseerd in België. Ook uw broer (E.E.) verblijft sinds 2010 in België. Hij kwam op vakantie naar jullie moeder hier en besloot te blijven, zijn regularisatieprocedure loopt nog op dit moment. Zowel uw broer als uw moeder hebben nooit een asielaanvraag ingediend. Uw moeder was op het moment van uw interview bij het CGVS voor een maand op vakantie in jullie thuisland El Salvador. Uw broer (V.B.M.R.) (OV nr. 7.676.110 en CGVS nr. 13/12226) verblijft ook in België sinds februari 2013. U kent uw vader niet, hij verdween toen uw moeder 3 maanden zwanger was van u. U heeft nog één andere broer die bij uw vertrek nog in El Salvador was maar intussen ook zou vertrokken zijn. Het laatste nieuws dat jullie van hem vernamen is dat hij momenteel in Mexico zou verblijven.

U hebt uw land van herkomst El Salvador verlaten omwille van het veelvuldige geweld en om uw dochter een beter leven te geven.

U werkte gedurende 3 jaar in een kledingwinkel in de Calle Robentario vlakbij de Mercado Central in de hoofdstad San Salvador. Gedurende die periode werd u verschillende keren lastig gevallen en beroofd door enkele groepjes jongeren die rondhingen nabij de Mercado Central. Het laatste jaar gebeurde het vaker. U denkt dat dit te maken had met het feit dat u tot later 's avonds werkte. De bus die u 's avonds diende te nemen naar uw woonplaats in La Libertad vertrok om 7u20pm en vanaf uw werkplaats was het 20 minuten lopen doorheen de Mercado Central om bij de standplaats van de bussen te komen. In die Mercado Central lopen er veel dieven rond. Het waren meestal groepjes jongeren die u lastig vielen en beroofden in de buurt van een plek genaamd Calle Calbarrio. Het gebeurde in het totaal ongeveer 6 keer en de laatste keer dat het gebeurde, dat was op 20 december 2011, bedreigden ze u met een mes en werd u naar een afgelegen plek gebracht, waar ze u van al uw bezittingen beroofden. Nadien bleek de laatste bus naar de wijk waar u woonde reeds vertrokken te zijn. U werd geholpen door enkele mensen uit uw wijk die dezelfde richting uitmoesten en jullie namen samen een taxi. Omwille van dit veelvuldige geweld besloot u samen met uw dochter El Salvador te verlaten.

Jullie vertrokken uit El Salvador op 23 maart 2012. U vloog via Panama en Nederland en u kwam in België aan op 24 maart. U vroeg meer dan 2 maanden later asiel aan in België op 31 mei 2012.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u niet veilig te zijn en opnieuw lastig gevallen en beroofd te worden.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw El Salvadoriaanse ID kaart, uw belastingskaart, uw paspoort, de paspoort van uw dochter en de geboortakte van uw dochter. Op 28 januari 2014 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake uw asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing werd ingetrokken door de juridische dienst van het CGVS op 28 juli 2014 en er werd beslist het onderzoek van uw dossier te heropenen.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

De reden waarom u al in eerste instantie niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling is omdat uw asielaanvraag vreemd is aan de criteria van de Conventie van Genève. Op basis van uw verklaringen toont u immers niet aan dat u in uw land van herkomst, met name El Salvador, vervolgd wordt op basis van uw ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of uw behoren tot een specifieke sociale groep.

De reden waarom u eveneens niet in aanmerking komt voor de status van subsidiair beschermde is omdat de problemen die u verklaart te hebben gehad in El Salvador en dewelke ook de rechtstreekse aanleiding waren voor uw vlucht en asielaanvraag in België, door het CGVS als onvoldoende ernstig beoordeeld worden om aan te nemen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat in geval van

een terugkeer naar El Salvador. Hierbij kan meteen ook al opgemerkt worden dat u geen enkel document kan voorleggen ter ondersteuning of ter staving van deze door u aangehaalde asielmotieven.

Een eerste opmerking die kan gemaakt worden omtrent uw asielrelaas is de vaststelling dat u op uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) louter de algemene situatie in uw herkomstland El Salvador aanhaalde als de directe reden voor uw vertrek en dat u tijdens het interview op het CGVS plots ook persoonlijke problemen aanhaalt die aan de basis zouden liggen van uw vertrek. Bij DVZ verklaarde u letterlijk uw land te zijn ontvlucht omdat er veel criminaliteit heerst in El Salvador. Dat er ook veel armoede is en een grote werkloosheid en dat het er dus moeilijk is voor u en uw dochter om een normaal leven op te bouwen. U voegt daaraan toe dat een bijkomende reden voor uw komst het feit is dat uw moeder reeds sinds 2007 woonachtig is in België (zie vragenlijst CGVS ingevuld bij DVZ, p. 3 nr. 5). Uit deze verklaring blijkt nergens dat u ook maar enig persoonlijk probleem zou hebben gekend dat tot uw vertrek zou hebben kunnen leiden. Wanneer u deze zelfde vraag gesteld wordt tijdens het interview op het CGVS -waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht- dan begint u plots wel te vertellen over persoonlijke problemen en het feit dat u verschillende keren zou zijn lastig gevallen en beroofd, onderweg van uw werk naar huis (CGVS, p. 11). Als u hiermee geconfronteerd wordt en als u dan gevraagd wordt waarom u helemaal niets gezegd heeft bij DVZ over deze persoonlijke problemen die u zou gehad hebben voor uw vertrek, dan kan u alleen maar zeggen dat de vertaalster bij DVZ u wel hielp, maar dat er veel dingen waren die ze al dan niet begreep (CGVS, p. 11). Op het einde van het interview bij DVZ werd u echter uw verklaring voorgelezen en u hebt deze dan bevestigd en ondertekend, wat u eveneens beaamt (CGVS, p. 11). En bij het begin van het interview op het CGVS werd u gevraagd of het eerste interview bij DVZ goed was gegaan, of u daar alles had kunnen vertellen over uw problemen en de reden voor uw vertrek en of u daar nog enige opmerking over wilde geven. U bevestigde dat u alles had gezegd en u heeft verder geen enkele opmerking gegeven (CGVS, p. 3). Het enige wat u hierop kan zeggen is dat u niet wist dat u dat in het begin van het interview reeds diende te zeggen, u sprak over het feit dat uw moeder geen asiel aan vroeg en wist verder niet wat te zeggen (CGVS, p. 11). Het feit dat u wel persoonlijke problemen zou gehad hebben in El Salvador voor uw vertrek maar dat u hier op geen enkele wijze melding van zou gemaakt hebben op uw eerste interview bij DVZ, wanneer u hier nochtans specifiek naar gevraagd werd, komt toch zeer vreemd en weinig aannemelijk over. Deze vaststelling stelt dan ook al vanaf het begin ernstige vragen bij de geloofwaardigheid van wat u verder vertelt.

Een tweede opmerking gaat dan over deze problemen die u aanhaalde op het CGVS en die u verklaart te hebben gehad en waarbij u op weg van uw werk naar huis telkens werd lastig gevallen en soms beroofd werd door enkele groepjes jongeren die rondhingen aan de Mercado Central in de hoofdstad. Uit de verklaringen die u hierover aflegt kan worden geconstateerd dat het hier gaat om een algemeen probleem in die specifieke buurt van de Mercado Central in San Salvador en dat er op geen enkel moment sprake is van dat u persoonlijk gevisieerd zou worden door bepaalde mensen om een welbepaalde reden. Als u gevraagd wordt of het daar in die buurt regelmatig gebeurde dat er mensen werden lastig gevallen en beroofd dan bevestigt u dit en stelt u dat die buurt daar voor gekend is (CGVS, p. 12). En wanneer u dan gevraagd wordt of het steeds daar was dat u werd lastig gevallen, dan antwoordt u dat het daar was inderdaad en soms ook op de microbussen, want deze zijn vrij klein en daar stapten soms ook mannen op die zich voordeden als gewone passagiers maar die eigenlijk de bedoeling hadden om te stelen (CGVS, p. 12). Verder verklaart u dat het steeds andere personen waren die u lastig vielen op straat, dat het steeds andere dieven waren (CGVS, p. 12). Uw verklaringen tonen duidelijk aan dat het hier gaat om een gewelddadige buurt, waar meerdere mensen reeds het slachtoffer waren van diefstal en lastig gevallen werden. Het gaat hier om verschillende groepjes jongeren die blijkbaar dagelijks willekeurig een nieuw slachtoffer uitkiezen om te bestelen. De vraag die dan ook meteen rijst is waarom u deze buurt niet gewoon kan proberen te vermijden op dagelijkse basis door een andere weg te nemen van uw werkplek naar de microbus die u naar huis brengt, of door op een andere plek werk te zoeken. Deze buurt waar u meermaals werd lastig gevallen en beroofd is blijkbaar een pijnpunt van geweld en criminaliteit in de hoofdstad, maar u hebt als individu toch de keuze om deze buurt te ontwijken. U zou op een andere plek in de hoofdstad werk kunnen zoeken zodat u niet dagelijks 's avonds de Mercado Central moet oversteken om bij de microbus te komen die u naar huis brengt. Het enige wat u hierop kan zeggen is dat het heel moeilijk is om ander werk te vinden, dat het zoveel moeite kost en dat u daarom zo vasthoudt aan uw eerste werk (CGVS, p. 12). Dergelijke verklaring komt toch zeer weinig aannemelijk over. U bent wel samen met uw dochter helemaal naar de andere kant van de wereld gereisd om een nieuw leven op te bouwen, wat toch wel heel wat meer moeite moet gekost hebben dan het zoeken naar een nieuwe baan in uw land van herkomst. Als u dan gevraagd wordt of u ooit concreet geprobeerd heeft om naar ander werk te zoeken, dan stelt u van wel maar dat het niets opleverde (CGVS, p. 12), meer informatie kan u hier

niet over geven. Verder wordt u dan gevraagd of u ooit naar de politie ging om aangifte te doen van deze incidenten. Het enige wat u hierop kan zeggen is dat u het niet deed omdat de dieven steeds verschillende personen waren en hoe zou u die kunnen beschrijven aan de politie (CGVS, p. 12). Tot slot wordt u dan gevraagd wat u concreet vreest bij een huidige terugkeer naar uw land van herkomst, El Salvador. Het antwoord dat u hier geeft heeft echter opnieuw voornamelijk betrekking op de algemene problematiek in El Salvador. U stelt er niet veilig te zijn op eender welke plek, u vreest opnieuw het slachtoffer te worden van beroving en u stelt dat het niet veilig is op de bus en dat er veel ontvoeringen zijn in uw land (CGVS, p. 13). In verband met de veiligheid op de bussen kan kort worden opgemerkt dat wat u hierover vertelde louter gaat om pickpockets op de bus. Een fenomeen waar elke grootstad in de wereld -zij het uiteraard wel in verschillende gradaties- mee geconfronteerd wordt. Zoals reeds werd aangehaald kan u zelf trachten te vermijden opnieuw beroofd te worden door deze gevaarlijke buurt aan de Mercado Central, waar het naar uw verklaringen steeds gebeurde, te vermijden op dagelijkse basis.

Ter vervollediging dient te worden toegevoegd dat de asielaanvraag van uw broer (V.B.M. R.) (CGVS 13/12226), die op dezelfde dag als u gehoord werd op het CGVS, in geen enkel opzicht direct verbonden is met uw asielaanvraag. Uw broer vertrok een jaar later dan u uit El Salvador omwille van een andere en persoonlijke problematiek. Nergens uit jullie beide verklaringen blijkt dat jullie problemen en de reden waarom jullie jullie land van herkomst zijn ontvlucht iets met elkaar te maken hebben. De asielaanvraag van uw broer wordt dan ook afzonderlijk beoordeeld.

Ook het feit dat uw moeder en uw andere broer (E.E.) reeds geruime tijd in België verblijven heeft in geen enkel opzicht ook maar enige betrekking op uw asielmotieven en de reden waarom u El Salvador bent ontvlucht. U verklaart zelf dat uw moeder omwille van economische redenen naar België kwam in 2007. Dat zij nooit asiel heeft aangevraagd en dat zij intussen geregulariseerd is (CGVS, p. 5-6). Van uw broer zou de regularisatieprocedure op dit moment nog lopen (CGVS, p. 7-8). Het feit dat uw moeder en broer nu in België verblijven op legale basis doet dan ook niets af aan de beslissing die voor u genomen wordt op basis van uw asielmotieven en uw verklaringen hierover.

Tot slot kan ook nog kort de bemerking gemaakt worden dat u pas 2 maanden na uw aankomst in België asiel heeft aangevraagd, wat uw gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer duidelijk sterk ondermijnt. Van een asielzoeker die een persoonlijke en doelgerichte vervolging vreest in zijn land van herkomst, wordt toch redelijkerwijze verwacht dat hij/zij meteen bij aankomst in een veilig land beroep doet op de asielinstanties en internationale bescherming aanvraagt. De enige verklaring die u hiervoor kan geven is dat u in het begin niet wist dat er zoiets als politiek asiel bestond en dat het u werd verteld toen de tijd verstreek dat u hier kon verblijven met uw paspoort (CGVS, p. 13). De sociale assistente van uw moeder zou u dan pas na 2 maanden verteld hebben dat u politiek asiel kon aanvragen omwille van de criminaliteit in uw land van herkomst (CGVS, p. 13-14). Dergelijke verklaring komt echter weinig overtuigend over.

Op basis van voorgaande argumentatie concludeert het CGVS dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. De identiteitsdocumenten van u en van uw dochter en uw belastingkaart zijn slechts een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet ter discussie staat. U legt verder geen enkel document voor dat uw asielrelaas zou kunnen ondersteunen of bevestigen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de georganiseerde misdaad erg actief is in El Salvador en dat het gros van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden, bendedegelateerd is. Het geweld in de steden wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld wijdverspreid is in El Salvador, doch benadrukt dat het gros van dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Voor zover de confrontaties tussen de El Salvadoriaanse veiligheidsdiensten en een of meer georganiseerde misdaadbendes of tussen twee of meer gewapende bendes kunnen bestempeld worden als een binnenlands gewapend conflict, is de Commissaris-generaal van oordeel dat de mate van willekeurig geweld dat die confrontaties kenmerkt niet dermate hoog is dat dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2 c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van het artikel 48/3, 48/4 en 57/7 ter van de vreemdelingenwet, in samenhang met de schending van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekster argumenteert als volgt:

“(…) In onderhavig geval heeft verwerende partij zich ertoe beperkt tot het aanhalen dat verzoekster de problemen kon vermijden door andere trajecten te nemen om zich naar haar werk te begeven. Nochtans is het algemeen klimaat van onveiligheid in El Salvador gekend. De bijzondere kwetsbaarheid van vrouwen werd ook aangeklaagd in de informatie waarover verwerende partij beschikt. (Zie administratief dossier). Uit de algemene situatie in El Salvador (zie administratief dossier) blijkt echter dat verzoekster geen alternatieven in haar land van herkomst heeft om haar veiligheid te verzekeren.

De vrees van verzoekster als lid van een bepaalde sociale groep, zijnde een alleenstaande jonge moeder, werd niet grondig getoetst aan het algemeen klimaat in El Salvador, o.a. de wijdverspreide criminaliteit, het algemeen verspreid seksueel geweld en het gebrek aan efficiënte bescherming door de Salvadoriaanse overheid.

Zie ook de informatiebronnen van het CGVS in het administratief dossier (COI Focus El Salvador Situation Sécuritaire 27/02/2015)

Uit het administratief dossier blijkt ook dat vrouwen aldaar blootgesteld worden aan hoge risico's van seksueel geweld.

Uit de rechtsspraak van uw Zetel blijkt dat seksueel geweld onder artikel 48/3 §2 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 valt.

(…)

De risico's waaraan verzoekster wordt blootgesteld in haar land van herkomst werden onvoldoende onderzocht door verwerende partij en dit, ondanks de informatie waarover zij beschikt. (zie verlagen in het administratief dossier van tegenpartij).

Zie ook:

Stukken 3 en 4

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verwerende partij alle elementen betreffende verzoeksters nood aan internationale bescherming heeft onderzocht.

Nochtans is verzoekster vrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 aannemelijk.

Ondanks de in de bestreden beslissing ingeroepen tegenstrijdigheden diende het CGVS, ingeval van een aannemelijke vrees, minstens het voordeel van de twijfel toe te kennen.

(…)

Bovendien stelt een eventueel gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling het CGVS niet vrij van het onderzoek van een eventuele vrees voor vervolgingen of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van de subsidiaire bescherming in het licht van bepaalde elementen waarvan de waarachtigheid niet betwijfeld kan worden.

(…)

2. Omtrent vervolgingen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980

Verzoekster heeft verschillende documenten neergelegd die haar identiteit o.a. haar nationaliteit bewijzen. Bovendien staat verzoeksters nationaliteit niet ter discussie.

Verwerende partij erkent ook de wijdverspreide criminele activiteiten in El Salvador zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, seksueel geweld en afpersing. El Salvador kampt met een van de hoogste moordcijfers ter wereld.

Zie ook in het administratief dossier : COI Focus El Salvador Situation sécuritaire dd. 27 février 2015

Het falen van de overheid om de criminaliteit te bestrijden en om burgers te beschermen wordt aangeklaagd in talrijke verslagen.

(...) "Het verschil tussen gangs en de georganiseerde criminaliteit verdween: de gangs namen steeds meer deel aan deze georganiseerde grensoverschrijdende misdaad.[5] Door de stigmatisering werd het voor gangleden steeds moeilijker de gang te verlaten en te re-integreren in de samenleving.[6]

Honduras, El Salvador en Guatemala hebben Mano Dura tot hoeksteen van hun beleid gemaakt.

Bovendien leidde het beleid niet tot vermindering van criminaliteit en geweld. Integendeel, de arrestaties gingen vaak gepaard met mensenrechtenschendingen; criminaliteit en geweld stegen. Doordat het juridische systeem niet was opgewassen tegen de hoeveelheid werk, nam de straffeloosheid toe.[7] Hoewel het aantal moorden gepleegd door gangs omlaag ging, steeg het totale aantal moorden. De gangs werden gewelddadiger en gingen wraakacties op burgers ondernemen. Geweld werd normaler in de gehele samenleving.[8]" (...)

"Aanpak van geweld en criminaliteit in Midden-Amerika" door Lysette Meuleman

Internationale Spectator 4 – 2015 (jrg. 69) – Item 16 van 20

(Stuk 2)

Zie ook:

stuk 3

Verzoekster heeft duidelijk uiteengezet waarom zij voor haar integriteit (en die van haar minderjarige dochter) vreesde omwille van de criminaliteit in haar land en de ontstentenis van bescherming vanwege de Salvadoraanse overheid.

In de bestreden beslissing erkent verwerende partij nochtans het wijdverspreid karakter van de criminaliteit over het hele land.

Artikel 48/3 § 5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

(...) "Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven." (...)

Artikel 48/5 §1-§2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

(...)

§ 1

Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:a)de Staat;b)partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;c)niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2

2[Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:a)de Staat, ofb)partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.]2

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/42[, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en]2 wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Bij het beoordelen of een internationale organisatie een Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheerst en bescherming verleent, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, wordt onder meer rekening gehouden met de richtsnoeren die worden gegeven in toepasselijke 2[handelingen van de Europese Unie]2.(...)

De ontstentenis van een effectieve bescherming door de nationale overheid kan dus leiden tot de toekenning van een internationale bescherming.

(...)

In tegenstelling tot wat verwerende partij in de bestreden beslissing stelt, valt de vrees van verzoekster dus onder de toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980.

3. Omtrent de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980

In onderhavig geval bestaat er voor verzoekster een reëel risico op ernstige schade zoals seksueel geweld, foltering, onmenselijke en vernederende behandelingen.

In haar hoedanigheid van alleenstaande jonge vrouw loopt verzoekster een verhoogd risico op seksueel geweld.

Omwille van zijn wijdverspreid gewelddadig karakter maakt de strijd tussen de overheid en de criminele bendes veel slachtoffers onder de burgers. Uit het verslag "Aanpak van geweld en criminaliteit in Midden-Amerika" door Lysette Meuleman van blijkt dat El Salvador nog steeds verwickeld is in een spiraal van geweld tussen de overheid enerzijds, en de criminele bendes en de georganiseerde misdaad anderzijds. In een zekere zin kan dit beschouwd worden als een binnenlands conflict.

(...) "De mara's, zoals de bendes in El Salvador heten, domineren sinds de jaren negentig de straten van het Midden-Amerikaanse land. Ze verdienen hun geld met drugshandel, ontvoeringen, afpersing en huurmoorden. De twee grootste bendes Mara Salvatruchas 13 (MS-13) en Barrio 18 voeren onderling een bloedige oorlog om territorium. Het maakt El Salvador - een klein land met zes miljoen inwoners - tot een van de gevaarlijkste landen ter wereld.

In 2012 en 2013 was een informeel staakt-het-vuren van kracht. In die tijd nam het aantal moorden af van vijftien naar vijf per dag. Begin 2014 kwam er een einde aan het pact en sindsdien is het geweld weer opgelopen. Vorige maand werden 481 moorden gepleegd, het hoogste aantal sinds 2009." (...)

"Bendegeweld in El Salvador ontaardt in oorlog", HLB (stuk 3)

Zie ook de informatiebronnen van het CGVS in het administratief dossier ("COI Focus El Salvador Situation Sécuritaire" dd. 27/02/2015).

Uit verslagen (zie stukken 2, 3 en 4) en uit de informatie van het administratief blijkt eveneens dat seksueel geweld ten aanzien van vrouwen wijdverspreid is in El Salvador.

Los van haar verklaringen diende verwerende partij in het kader van een verzoek tot internationale bescherming te onderzoeken of verzoekster al dan niet blootgesteld kan worden aan ernstige schade, o.a. in haar hoedanigheid van vrouw en alleenstaande moeder.

Het blijkt niet uit de bestreden beslissing dat verwerende partij dit aspect (ernstig en grondig) heeft onderzocht.

Aan de hand van de beschikbare informatie, blijkt daarentegen dat verzoekster een verhoogd risico op ernstige schade loopt op seksueel geweld, vernederende behandelingen, mishandelingen, foltering en aantasting van haar fysieke en morele integriteit.

Bijgevolg had verwerende partij haar minstens de subsidiaire bescherming moeten toekennen.

Het blijkt ook dat dit aspect van internationale bescherming op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 in onderhavig geval niet onderzocht werd in het licht van het persoonlijk profiel van verzoekster o.a. als vrouw en alleenstaande moeder.

2.1.2. Ter terechtzitting brengt verzoekster middels een aanvullende nota een beslissing bij van verweerder van 13 oktober 2015. In de aanvullende nota stelt verzoekster dat de persoon, die blijkens de voormelde beslissing de subsidiaire beschermingsstatus kreeg op basis van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, ook afkomstig is uit La Libertad. Verzoekster is ook van daar afkomstig. Verzoekster betoogt dat verweerder blijkens deze beslissing zijn standpunt drastisch heeft herzien omtrent de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en het tekort aan nationale bescherming.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoekster baseert haar asielaanvraag en nood aan bescherming op, enerzijds, haar profiel als vrouw, en, anderzijds, het wijdverspreid gewelddadig karakter van de strijd tussen de overheid en de criminele bendes die veel slachtoffers onder de burgers veroorzaken.

Uit de door verzoekster bij het verzoekschrift toegevoegde informatie (stuk 3) kan blijken dat het geweld in haar land van herkomst nog aanzienlijk is toegenomen ten opzichte van de veiligheidssituatie die werd omschreven in de COI Focus van 27 februari 2015 van verweerder.

In de COI Focus van 27 februari 2015 wordt door verweerder inzake de veiligheidssituatie geconcludeerd (zie blz. 27): *“La nature de la violence fait que n’importe qui risque d’y être exposé à un moment. Il est donc difficile de parler de « cibles » à proprement parler, même si on peut affiner davantage les catégories de victimes.”* (vrije vertaling : *“De aard van het geweld maakt dat eenieder het risico loopt er op een moment te worden aan blootgesteld. Het is dus moeilijk om te spreken over duidelijke “doelwitten”, zelfs indien men de categorieën van slachtoffers verder onderling kan onderscheiden”*).

De beschrijving van het geweld in de COI Focus dient zich aldus aan als zijnde “willekeurig”, aangezien “eenieder” (*“n’importe qui”*) het risico loopt er op een bepaald moment mee te worden geconfronteerd.

Verzoekster verwijst dienstig naar de beslissing van verweerder van 13 oktober 2015 die zij ter terechtzitting middels een aanvullende nota bijbracht aangezien deze beslissing betrekking heeft op een persoon die blijkbaar ook afkomstig is uit dezelfde regio.

Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting op de Raad, de door verzoekster bijgebrachte documenten en de noodzaak tot verdere informatie inzake het (verloop van) het geweld in het land van herkomst in het licht van de COI Focus van verweerder, ontbeert de Raad actueel essentiële elementen om overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 1° de bestreden beslissing te bevestigen of te hervormen en wordt de beslissing krachtens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 juni 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS